

omtalte Omraade, som gaar ud over vore finansielle Evner, og enhver Politik, som peger henimod en Overvurdering af vor militære Styrke. Vi have den Opfattelse, som jeg saa mange Gange har udtalt, at Militærudgifterne og Militærvæsenet bør kunne indrettes saaledes, at vi komme til fornuftige og rimelige Besparelser og dog bevare et Værn, som er passende efter vor Størrelse og de Opgaver, som i det hele taget en dansk Militærmagt kan have. Vi mene, at værgeløse kunne vi ikke være, vi maa gøre noget lignende som andre smaa Lande af samme Størrelse og samme finansielle Evne som Danmark, for at værges vor Neutralitet, ellers vil selve denne Neutralitet under alvorlige Forhold blive udsat for den største Fare. Vi mene ikke, at et dansk Militærvæsen kan indrettes hverken for 5 eller for 10 Mill. Kroner, men at der maatte kunne ske rimelige Besparelser, have vi altid ment, og det fastholde vi. Med Hensyn til Stillingen overfor de store foreliggende Reformspørgsmaal ser jeg ingen Grund til at betvivle, at Regeringen vil følge samme Linie som hidtil. Med Hensyn til den kommunale Valgret, Retsreformen og Toldloven foreligger der jo bestemte Udtalelser fra Regeringens Medlemmer om, at de ville gøre det, og ingen har, mener jeg, Lov til at betvivle Oprigtigheden deraf.

Naar der spørges om Stillingen uden for denne Sal, mener jeg heller ikke, at der med Rette kan rejses nogen virkelig Tvivl om, hvorledes vor Holdning maa blive, det fremgaar ret klart af Fortiden, særlig af den nærmeste Fortid, — af, hvad der er foregaaet i denne Sommer. Vi have ikke deltaget i noget Stormløb hverken mod Regeringen eller mod de Rigsdagsmænd i denne Sal, som slutte sig til Regeringspartiet i snævraste Forstand. Det er ganske vist, at ved enkelte Lejligheder have Medlemmer af vor Gruppe optraadt som Talere ikke alene i vore egne Gruppefællers Kredse, men ogsaa i andre, men Tendensen har dog aldrig været den, at gaa aggressivt til Værks mod de paaalddende Personer, der repræsenterer disse Kredse, eller mod Regeringen. Vi have forelagt vor Opfattelse for vore Meningsfæller og have øvet en sømmelig Kritik af Regeringens og Regeringspartiets Handlinger. Denne Kritik ville vi ikke paa nogen Maade fraskrive os, ja, vi mene endog, at den er et overordentlig gavnligt og heldigt Element i det politiske Arbejde her i Landet for Øjeblikket. De fleste af os sidde jo inde med en mangeaarig po-

litisk Erfaring, vi have set noget af hvert i Politik, vi vide saa nogenlunde, hvordan Verden er. Jeg tror, vi ere i Stand til at danne os en velbegrundet og ædruelig Mening baade om Forholdene i Nutiden og Fremtiden, og jeg tror, at man fra andre Sider gjorde vel i at lytte til og agte paa denne Mening. Det er i det hele taget meget gavnligt, at den politiske Kritik, som fremføres, fremføres, som det altid er sket fra vor Side, fuldtud saglig, baaren af fuldstændig saglige Bevæggrunde, ikke baaren af noget Ønske om selv at komme til at overtage Regeringen, ikke baaren af noget Ønske om at rydde disse eller hine Personer til Side, men kun baaren af Hensynet til Sagerne. Jeg tror, at man nødig skulde ønske sig at være en saadan Kritik foruden. De meget voldsomme Angreb, der ere rettede paa Regeringen og dens Parti, have vi ikke kunnet deltage i, dels og væsentlig, fordi vi ikke i og for sig anse dem for berettigede, dels ogsaa, fordi vi selv i sin Tid have været Genstand for saa mange Angreb og Mistænkeliggørelser af en saadan Art, at de vare mindst ligesaa overdrevne og voldsomme som dem, der nu rettes mod Regeringen og dens Parti fra anden Side. Vi ere i den lange Periode, hvor vi daglig vare Genstand for den Art Angreb, i høj Grad komne til praktisk Erkendelse af, hvor uheldigt og usmageligt sligt er i det politiske Liv, og vi skulde vel vogte os for at gøre den Fejl om igen, der er bleven gjort mod os.

Endelig have vi ved Valg selvfølgelig deltaget, hvad der var vort. Idet vi anse os for fuldstændig ligeberettigede med andre Venstremænd, hverken bedre eller værre end de, saa have vore Vælgere, hvor Stillingen i en Kreds var saaledes som i Mønskredden i Sommer, at langt den største af Venstregrupperne var vor, selvfølgelig opstillet deres Kandidat og gennemført hans Valg uden Hensyn til, hvilken Side den Rigsdagsmand, der tidligere repræsenterede Kredsen, havde tilhørt. Det forekommer mig at være en ganske naturlig og ganske selvfølgelig Ting. Et andet Valg er foregaaet i Sommer, af hvilket man ogsaa vil kunne hente nogen Lære for Fremtiden angaaende vor Optræden, nemlig Landstingsvalget i Skive. Der var Forholdet dette, at blandt Venstrevælgerne vare de, der tilhørte vor Gruppe, i Mindretal, og der var meget stor Fare for, at hvis ikke Mindretallet bøjede sig for Flertallet, vilde Højre erobre Landstingskredsen. I dette Tilfælde ansaa